வாசிக்க... வாசிக்க... வளமை வரும்...

(வாசிக்க வாசிக்க யோசனை வரும்... யோசிக்க யோசிக்க ஐயம் வரும். ஐயம் வர வர... தேடல் தொடங்கும். தேடத்தேட... வாய்ப்பு வரும். வாய்ப்பு வர வர... அனுபவம் பெருகும். அனுபவத்தால் பக்குவம் வரும். பக்குவத்தால் பயன்பாடு அதிகரிக்கும். பயன்படப் பயன்பட உங்களின் மதிப்பு உயரும். மதிப்பு உயர்ந்தால் வாழ்வில் இனிமை வரும். இனிமையைவிட வேறென்ன வளமை வேண்டும்! என்ன... இப்ப வாசிக்கத் தொடங்கலாமா?)

இதுவரையில்...

வளமை காண வேண்டுமெனில் "கவலை களையப்பட வேண்டும்" – என்றும்
கவலை களையப்படவேண்டுமெனில் "கற்பனைவளம் வேண்டும்" – என்றும்
கற்பனைச் சிறகடித்துப் பறக்கும்போது - "எது வேண்டும்?" – என்றும்
"எதைக் கேட்பது" என்றும் தீர்மானிப்பது அவசியம் – என்றும்
அப்படித் தீர்மானிக்க - "முடிவெடுக்கும் திறன்" வேண்டும் – என்றும்
சரியான முடிவெடுக்க "உறுதியான மனம் வேண்டும்" – என்றும்
உறுதியான மனமே - "துணிவின் அடையாளம்" – என்றும்
துணிவு கொள்ள வேண்டுமெனில் "தன்னைத்தானே அறிய வேண்டும்"

என்றும் கண்டோம்...

இனி... தன்னைத்தானே அறிதல் பற்றி கொஞ்சம் அலசுவோம்...

"நான் யார்... நீ யார்... அவர் யார்...
நாலும் தெரிந்தவர் யார் யார்..." என்னும்

பாடல் வரிகளை நினைவு கூர்தல் கொஞ்சம் உதவும்...

"உன்னையறிந்தால்... நீ உன்னையறிந்தால்
உலகத்தில் போராடலாம் - நிலை
உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும் - தலை
வணங்காமல் நீ வாழலாம்" என்னும் பாடல் வரிகள்

ஏன் ஒருவன் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ள வேண்டும்? – என்பதற்கான பதிலாக அமைந்திருப்பதை உணர முடியும். அதாவது... தன்னிலை அறிந்தவனால் உலகச் சூழலை வெற்றிகரமாக எளிதாய் எதிர்கொள்ள முடியும் என்பதே இதன் பொருள்.

"நினைத்ததை நடத்தியே முடிப்பவன் நான்.... நான்...
துணிச்சலை மனத்திலே வளர்ப்பன் நான்... நான்..."

இந்தப் பாடல் வரிகளைக் கொஞ்சம் பாருங்களேன். இது "நான் தயாராய் இருக்கிறேன்" என்று எடுத்துரைப்பதாய் இருக்கிறது.

எதிலும் திருப்தியடைபவன் வறுமையடைந்தபோதும் நிம்மதியுடன் வாழ்கிறான்.

"நான் செத்துப் பொழச்சவண்டா...
எமனைப் பார்த்துச் சிரிச்சவண்டா..''

என்னும் பாடல் வரி மூலம் தான் துணிச்சலானவன், எதற்கும் அஞ்சாதவன் என்பதை உயர்த்துவதாக அமைந்திருக்கிறது.

"நான் உங்கள் வீட்டுப்பிள்ளை... இது
ஊரறிந்த உண்மை - நான்
செல்லுகின்ற பாதை - பேரறிஞர்
காட்டும் பாதை''

தனது பாதை எதுவென அறிந்து கொண்ட ஒருவன் அதைத் தனது உறவான ஊருக்கும் உலகுக்கும் அறிவிப்பதாக அமையும் வரிகள் இவை.

இதற்கு மாறான எதிர்மறையான பாடல் வரிகள் சிலவற்றையும் இப்போது காணலாம்.

"நான் ஒரு ராசியில்லா ராஜா... என்
வாசத்துக்கில்லை இதுவரை ரோஜா..

இந்த வரிகளில் "தான் ஒரு தோல்வி அடைந்தவன்" என்று உணரும் ஒருவனின் நிலை வெளிப்படுகிறது.

"ஏன் பிறந்தாய்
மகனே - ஏன் பிறந்தாயோ
நான் பிறந்த காரணத்தை நானே
அறியுமுன்னே நீயும் வந்து ஏன்
பிறந்தாய் செல்வமகனே...''

என்னும் பாடலில் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தின் காரணத்தை அறியாதவன் என்று தன்னைக் கூறுவதோடு தன் பிள்ளையும் இங்கே வந்து ஏன் பிறந்தானோ? என்னும் ஐயத்தையும் தனது தலைமுறைக்கே ஒரு அச்சத்தையும் ஒரே நேரத்தில் ஏற்படுத்திவிடும் அவல நிலையை முன்னிருத்துவதைப் பார்க்கலாம்.

"நான் ஒரு
முட்டாளுங்க...
ரொம்ப நல்லாப்
படிச்சவங்க நாலு
பேரு சொன்னாங்க...''

இது ஒரு நையாண்டித் தனமான வரிகள்தான் என்றாலும் தனது கையாளாகாத் தனத்தையும் - இயலாமை யையும் பூடகமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் வரிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

"படைத்தானே மனிதனை ஆண்டவன்
படைத்தானே... வளர்த்தானே
மனதினில் கவலையை வளர்த்தானே''

வாழ்க்கையின் சூழலில் வதைபட்ட ஒருவனின் அங்கலாய்ப்பாக, புலம்பலாக நொந்துபோன வரிவடிவாக இது அமைந்திருப்பதை நாம் உணரலாம். இவையெல்லாம், துவண்ட மனங்களின் தூறல்களாகப் புறப்பட்டு நம் மனவெளியை ரணப்படுத்துவதை உணர முடிகிறதல்லவா?

மாறாக...

"வெற்றிமீது வெற்றி வந்து என்னைச்
சேரும் - அதை வாங்கித்தந்த
பெருமையெல்லாம் உன்னைச்
சேரும்...''

என்று துள்ளிக்குதிக்கும் வெற்றி மனோபாவத்தால், தான் வெற்றிபெறப் போகும் உறுதியையும் அதே நேரத்தில் அந்த வெற்றிக்கு காரணமாய் தன்னை ஈன்ற தன் தாயை முன்னிலைப்படுத்தி - அவளுக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்குவதையும் இதில் காணமுடிகிறது.

"வெற்றி நிச்சயம்... அது வேத
சத்தியம்... - கொள்கை வெல்வதே
நான் கொண்ட லட்சியம்...''

வாழ்க்கை கசப்பது தன்னம்பிக்கை இழக்க நேரிடும் போதே.

இது தனது இலட்சிய தாகத்தையும் – மன உறுதியையும் – திட நம்பிக்கையையும் அழுத்தமாய் பதிக்கும் வரிகளாக மிளிர்வதைக் காணலாம்.

" வெற்றிக் கொடிகட்டு; மலைகளை
முட்டும் வரை முட்டு; லட்சியம்
எட்டும் வரை எட்டு-முடிவெடு
படையப்பா..."

என்னும் வரிகள் ஒரு பேரணியைத் தன் பின்னால் இட்டுச் செல்லும் தலைவனின் ஆணையாக ஒளிர்வதைக் காண முடியும்.

இவையெல்லாம் ஒரு தீர்க்கமான, திண்ணமான எண்ணம் கொண்ட நாயகர் களின் குரலாக நமக்குள் வந்து ஒலிப்பதை உணர முடிகிறதல்லவா!

இதுவரை இரண்டு வகையான கண்ணோட்டங்களையும், மனோபாவங் களையும் பாடல் வரிகளாகக் கண்டோம். இந்த இரண்டு வகைகளில் – எந்த வகை மனோபாவம் "தன்னை முழுமையாக அறிவதற்கு உதவும்" என்று சிந்திக்க வேண்டுவது நம் கடமை.

நம்மைப்பற்றிய உடன்பாட்டு எண்ணமும், இடையிடையே எதிர்மறையான எண்ணமும் நம்மை அலைக்கழிப்பது அன்றாட இயற்கைதான் என்றாலும்,

நாம் மிகுந்த விழிப்புணர்வோடு நின்று... நிதானித்து, சில கேள்விகளை நம்மை நோக்கி நாமே கேட்டுக் கொண்டால் நமது "சுயதரிசனம்" நமக்குப் பிடிபடும்.

பலவீனமான நமது எண்ணங்களி லிருந்து நாம் விடுபட்டு பலமான நல்ல எண்ணங்களை வளர்ப்பது நம் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் உகந்ததாகும்.

" நான் ஏன் பிறந்தேன்?"
" என் பிறப்பின் நோக்கமென்ன?"
" என் குறிக்கோள் அல்லது லட்சியம் என்ன?"
" என் தேவை என்ன?"
" என் இலக்குகள் என்ன?"
" எனக்குப் பிடித்தவை எவை?"

போன்ற பல்வேறு வினாக்களுக்கு விடை தேடிக் காண முயன்று–பிறகு படிப்படியாக அவற்றை உறுதி செய்து கொள்ளுமாறு அமைக்கும் பாதையே நமக்கான "தனி வழியாக" அமையும். இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பின்வரும் கண்ணதாசனின் பாடல் வரிகள் நமக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றன.

" உலகம் ஆயிரம் சொல்லட்டுமே...
உனக்கு நீதான் நீதிபதி...
மனிதன் எதையோ பேசட்டுமே-உன்
மனதைப் பார்த்துக்க நல்லபடி..."

ஆக நடப்பவை குழப்பமாக இருந்தாலும், சறுக்கல்களும், சங்கடங்களும் நமக்கான சவால்களாக இருந்தாலும் நம் மனதை நிலைநிறுத்தி–உறுதியாகச் சிந்தித்தால்... நமக்கு நாமே தெளிவு பெற முடியும்.

நம்மால் நம்மை வெகுவிரைவிலேயே கண்டு கொள்ள முடியும். பெரும்பாலும் நமக்குப் புவியியல் தெரியும், உலக வரலாறு தெரியும், கணிதம் தெரியும், புனிதம் புரியும். ஆனால் நம்மைத்தான் நமக்குத் துல்லியமாகத் தெரிவதில்லை. நம்மைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டால் வளமையை நோக்கிய பயணத்தில் மிக முக்கியமான மைல்கல்லை அடைந்து விட்டதாகவே பொருள்.

தன்னை அறிதலின் பரந்த பரிமாணத்தை மேலும் பார்ப்போம்... அடுத்த இதழில் சந்திக்கலாமே!

– முன்னேறுவோம்....

உலகம் உனக்காக என்று நினைத்தாலே போதும், அது உன் உள்ளங்கையில் இருக்கும்.